

הַלְבוֹת פָּרָה אֲדָמָה פָּרָק ב

א. מַעֲלוֹת יְתָרוֹת עָשׂוּ בְטֹהֶרֶת פָּרָה אֲדָמָה, וְהִרְחִקוֹת גְּדוּלוֹת הִרְחִיקוּ מִטְמְאָת הַמֵּת בְּכָל מַעֲשִׂיהָ: מִפְּנֵי שֶׁהִיא כְּשֶׁרָה בְּטָבוּלֵי יוֹם, חָשׂוּ שָׁמָּה יָבוֹאוּ לְזַלְזֵל בָּהּ. וּמִפְּנֵי זֶה כְּשֶׁמִּפְּרִישִׁין הַכוֹהֵן הַשּׁוֹרֵף אוֹתָהּ, מִפְּרִישִׁין אוֹתוֹ לְלִשְׁכָּה מוֹכֶנֶת בַּעֲזָרָה, וּבֵית אָבֶן הֵיחָה נִקְרָאת, מִפְּנֵי שֶׁכָּל כְּלִי כְּלִי אֲבָנִים שָׂאִין מִקַּבְּלִין טְמֵאָה; וּבְכָלִי הָאֶבֶן הָיָה מִשְׁתַּמֵּשׁ, כָּל שִׁבְעַת יָמֵי הַהִפְרָשָׁה. וְלֹא הָיוּ אַחֲרָיו הַכוֹהֲנִים נוֹגְעִין בּוֹ, כְּדִי לְהִרְבּוֹת בְּטֹהֶרֶתוֹ.

ב. שִׁבְעַת יָמִים קָדָם שִׁרְפַת הַפָּרָה, מִפְּרִישִׁין כּוֹהֵן הַשּׁוֹרֵף אוֹתָהּ מִבֵּיתוֹ כְּשֶׁם שֶׁמִּפְּרִישִׁין כּוֹהֵן גָּדוֹל, לַעֲבֹדֶת צוּם הַכַּפּוֹרִים; וְדָבָר זֶה, קִבְּלָה מִמֶּשֶׁה רַבְּנוֹ. וְכֵן מִפְּרִישִׁין אוֹתוֹ מֵאֲשֶׁתוֹ שָׁמָּה תִּמְצָא נֹדָה, וַיְהִיָּה טְמֵא שִׁבְעַת יָמִים.

ג. הַלִּשְׁכָּה שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב בָּהּ כָּל שִׁבְעָה, צְפוּנִית מִזְרַחִית הֵיחָה, כְּדִי לְהַזְכִּירוֹ שֶׁזֶּה כְּחֻטָּאת הַנִּשְׁחָטָה בַּצֶּפֶן, אֵף עַל פִּי שֶׁהִיא נִשְׁחָטָה בַּחוּץ.

ד. כָּל יוֹם וָיוֹם מִשִּׁבְעַת יָמֵי הַהִפְרָשָׁה, מִזִּין עָלָיו מִי חֻטָּאת, שָׁמָּה נִטְמָא לְמֵת, וְהוּא לֹא יָדַע חוּץ מִיּוֹם רְבִיעִי לַהִפְרָשָׁה, שְׂאִינוּ צָרִיךְ הַזֶּה: לְפִי שֶׁאִי אֶפְשָׁר שִׁיְהִיָּה לֹא שְׁלִישִׁי לְטְמֵאָתוֹ, וְלֹא שְׁבִיעִי שָׂאִין הַזֶּה בְּשִׁבְעִי עוֹלָה מִשּׁוּם הַזֵּית שְׁבִיעִי, עַד שִׁיְהִיָּה בְּשְׁלִישִׁי מִלְּפָנֶיהָ. וּמִן הַדִּין הָיָה שְׂאִינוּ צָרִיךְ הַזֶּה, אֲלֹא בְּשְׁלִישִׁי וּשְׁבִיעִי לַהִפְרָשָׁה בְּלִבָּד; וְזֶה שֶׁמִּזִּין יוֹם אַחֵר יוֹם, מַעֲלָה יְתָרָה עָשׂוּ בַּפָּרָה.

ה. בְּרְבִיעִי בַּשַּׁבָּת, הָיוּ מִפְּרִישִׁין אוֹתוֹ, כְּדִי שִׁיַּחֲוֹל רְבִיעִי שְׁלוֹ, לְהִיּוֹת בַּשַּׁבָּת: שֶׁהַזֶּה אֵינָה דוֹחָה שַׁבָּת, וּבְרְבִיעִי אֵינוּ צָרִיךְ הַזֶּה.

ו. בְּכָל יוֹם וָיוֹם מִיָּמֵי הַהִפְרָשָׁה שֶׁמִּזִּין עָלָיו בֶּהֱן, מִזִּין עָלָיו מֵאֶפֶר פָּרָה מִן הַפְּרוֹת שֶׁנִּשְׂרָפוּ כָּבֵד; וְאִם לֹא הָיָה שֵׁם אֲלֹא אֶפֶר פָּרָה אַחַת בְּלִבָּד, מִזִּין מִמֶּנּוּ עָלָיו כָּל הַשָּׁשָׁה.

ז. כְּשֶׁמִּזִּין עָלָיו בְּיָמֵי הַהִפְרָשָׁה, אֵין מִזָּה עָלָיו אֲלֹא אָדָם שֶׁלֹא נִטְמָא בְּמֵת מַעוֹלָם, שֶׁהַמִּזָּה צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה טָהוֹר; וְאִם תֹּאמַר יֵזֶה עָלָיו אִישׁ שֶׁנִּטְמָא, וְהִזָּה עָלָיו שָׁמָּה זֶה שֶׁהִזָּה עָלָיו, לֹא הָיָה טָהוֹר מִטְמְאָת מֵת. וְכֵן הַכֹּלִים שֶׁמִּמְלָאִין בֶּהֱן וּמִקַּדְשִׁין לְהַזּוֹת עַל הַכוֹהֵן הַשּׁוֹרֵף כָּלֵם כְּלִי אֲבָנִים הָיוּ, שָׂאִין מִקַּבְּלִין טְמֵאָה. וְכָל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, מַעֲלוֹת יְתָרוֹת הֵן שֶׁעָשׂוּ בָּהּ.

ח. וְכִיצַד יִמָּצָא אִישׁ, שֶׁלֹא נִטְמָא בְּמֵת מַעוֹלָם. חֲצֵרוֹת הָיוּ בִּירוּשָׁלַיִם בְּנוּיוֹת עַל גְּבֵי הַסֵּלַע, וְתַחְתִּיהֶן חָלוּל, מִפְּנֵי קֶבֶר הַתְּהוֹם; וּמִבִּיאִין הָיוּ נָשִׁים עֲבָרוֹת, וְיוֹלְדוֹת שֵׁם, וּמַגְדָּלוֹת שֵׁם אֶת בְּנֵיהֶן.

ט. וְכִשְׂרָצוֹ לְהַזּוֹת עַל הַכוֹהֵן הַשּׁוֹרֵף, מִבִּיאִין שׁוֹרִים מִפְּנֵי שֶׁכִּרְסִיהֶן נִפְּחוֹת; וּמִנִּיחִין עַל גְּבִיהֶן דָּלָתוֹת, וְיוֹשְׁבִין הַתִּינוּקוֹת עַל גְּבֵי הַדָּלָתוֹת, כְּדִי שִׁיְהִיָּה אֶהָל מִבְּדִיל בֵּינָם וּבֵין הָאָרֶץ, מִפְּנֵי קֶבֶר הַתְּהוֹם; וְכוֹסוֹת שֶׁלֹאֲבָן בִּידָם, וְהוֹלְכִין עַד לְשִׁילוּחַ. הִגִּיעוּ לְשִׁילוּחַ, יוֹרְדִין שֵׁם וּמִמְלָאִין שָׂאִין לְחוּשׁ שֵׁם מִפְּנֵי קֶבֶר הַתְּהוֹם, שָׂאִין דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם לְקֶבֶר בְּנֵהָרוֹת; וְעוֹלִין, וְיוֹשְׁבִין עַל גְּבֵי הַדָּלָתוֹת.

י. וְהוֹלְכִין עַד שֶׁמִּגִּיעִין לְהַר הַבֵּית. הִגִּיעוּ לְהַר הַבֵּית, יוֹרְדִין

וּמֵהֶלְכִין עַל רַגְלֵיהֶן, מִפְּנֵי שְׁכַל הָרַר הַבַּיִת וְהַעֲזָרוֹת, תַּחֲתִיהֶן
הָיָה חֲלוּל מִפְּנֵי קִבְר הַתְּהוֹם; וּמֵהֶלְכִין עַד פֶּתַח הָעֲזָרָה,
וּבִפְתַח הָעֲזָרָה הָיָה קָלָל שְׁלֹא־פֶר. נוֹטְלִין הָאֶפֶר, וְנוֹתְנִין בַּמַּיִם
שֶׁבְכוּסוֹת, וּמִזִּין עַל הַכּוֹהֵן הַשּׁוֹרֵף.

יא. וּמִטְבִּילִין הָיוּ אֶת הַתִּינוּקוֹת שֶׁמִּמְלֵאִין וּמִקְדָּשִׁין וּמִזִּין עַל
הַשּׁוֹרֵף, שְׁאֵף עַל פִּי שֶׁהֵן טְהוֹרִין מִטְּמֵאת הַמֵּת שְׁמָא נִטְמָאוּ
בְּטִמְאָה אַחֲרָת.

יב. תִּינוּק שֶׁטָּבַל לְמִלְאוֹת וּלְהִזּוֹת לֹא יִמְלֵא בְּכֻלּוֹ תִּינוּק
אַחֵר, אֵף עַל פִּי שֶׁטָּבַל; וְתִינוּק שֶׁטָּבַל לְהִזּוֹת עַל כּוֹהֵן זֶה אֵינוֹ
מִזֶּה עַל כּוֹהֵן אַחֵר, עַד שִׁיטְבַל לְשֵׁם מַעֲשֵׂה זֶה הַכּוֹהֵן. וְכֵן
כָּלִים שֶׁטְהוּרוֹם לַחֲטָאת זֶה לֹא יִתְעַסְקוּ בָּהֶן בַּפֶּרֶה אַחֲרָת, עַד
שִׁיטְבִילוֹם לְשִׁמָּה. וְכָל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ, מַעֲלֹת יִתְרוֹת בַּפֶּרֶה.

הַלְבוֹת פֶּרֶה אֲדָמָה פֶּרֶק ג

א. אֵין שׁוֹרְפִין אֶת הַפֶּרֶה אֲלֵא חוּץ לְהַר הַבַּיִת, שֶׁנֶּאֱמַר
”וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל-מִחוּץ לַמִּחֻנָּה” (במדבר יט, ג); וּבָחַר הַמִּשְׁחָה,
הָיוּ שׁוֹרְפִין אוֹתָהּ. וְכַבֵּשׁ הָיוּ עוֹשִׂין, מֵהַר הַבַּיִת לְהַר הַמִּשְׁחָה;
וְתַחֲתֵיו בְּנוֹי כִּיפִין כִּיפִין, וְכִיפָה עַל כָּל שְׁנֵי כִיפִין, כְּדִי שִׁיְהִיו
שְׁנֵי רַגְלֵי הַכִּיפָה עַל גַּג שְׁנֵי כִיפִין שֶׁתַּחֲתֶיהָ, כְּדִי שִׁיְהִיָּה
תַּחַת הַכָּל חֲלוּל מִפְּנֵי קִבְר הַתְּהוֹם. אֵף מְקוֹם שֶׁרִפְתָּהּ וּמְקוֹם
הַטְבִּילָה, שֶׁהָיוּ בָּהֶר הַמִּשְׁחָה תַּחֲתִיהֶן חֲלוּל, מִפְּנֵי קִבְר הַתְּהוֹם.
וְהַפֶּרֶה וְהַשּׁוֹרֵף וְכָל הַמַּסְעֲדִין בְּשֶׁרִפְתָּהּ, יוֹצְאִין מֵהַר הַבַּיִת
לְהַר הַמִּשְׁחָה עַל גְּבִי כַּבֵּשׁ זֶה.

ב. כִּיצַד שׁוֹרְפִין אוֹתָהּ: זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ מְקַדִּימִין בְּרַגְלֵיהֶן לְהַר
הַמִּשְׁחָה, וּבֵית הַטְבִּילָה הָיָה שָׁם; וְכוֹהֵן וְהַמַּסְעֲדִין בְּשֶׁרִפְתָּהּ
וְהַפֶּרֶה יוֹצְאִין עַל הַכַּבֵּשׁ, וּבָאִין לְהַר הַמִּשְׁחָה. וּמִטְמָאִין אֶת
הַכּוֹהֵן, וְסוֹמְכִין הַזְקָנִים יְדֵיהֶם עַל הַכּוֹהֵן, וְאוֹמְרִין לוֹ, טָבַל
אַחַת. וְאִם הָיָה כּוֹהֵן גָּדוֹל, אוֹמְרִין לוֹ, אִישִׁי כּוֹהֵן גָּדוֹל, טָבַל
אַחַת.

ג. יֵרֵד וְטָבַל, עָלָה וְנִסְתַּפַּג. וְעֲצִים מְסֻדְרִין הָיוּ שָׁם, עֲצֵי אֲרָזִים
וְאֲרוֹנִים וּבְרוּשִׁים, וְעֲצֵי תֵאנָה חֲלָקָה. וְעוֹשִׂין מַעֲרֶכָה כַּמִּין
מִגָּדָל, וּמִפֶּתַחַן בָּהּ חֲלוֹנוֹת, כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה הָאוֹר מְלַבֶּבֶת בָּהֶן;
וּמֵרָאָה הַמַּעֲרֶכָה בְּמַעֲרָב.

ד. וְכוֹפְתִין אֶת הַפֶּרֶה, בְּחָבֵל שֶׁלְמַגָּג; וְנוֹתְנִין אוֹתָהּ עַל גְּבִי
הַמַּעֲרֶכָה, רֹאשָׁה לְדָרוֹם וּפְנִיָּה לְמַעֲרָב. וְהַכּוֹהֵן עוֹמֵד בְּמִזְרָח,
וּפָנָיו לְמַעֲרָב; שׁוֹחֵט בִּימִינוֹ, וּמִקְבֵּל הַדָּם בְּשִׂמְאָלוֹ. וּמִזֶּה
בְּאַצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן הַדָּם שֶׁבְכַפּוֹ הַשְּׂמָאלִית, שֶׁבַע פְּעָמִים כְּנֻגַּד
בֵּית קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים עַל כָּל הַזֵּיהָ, טְבִילַת אֲצָבַע בָּדָם: וְשִׁירֵי
הַדָּם שֶׁבְאַצְבָּע, פְּסוּלִין לְהַזֵּיהָ; לְפִיכָף עַל כָּל הַזֵּיהָ, מְקַנַּח
אֲצָבָעוֹ בְּגוֹפָה שֶׁלְפָּרָה.

ה. גָּמַר מְלַהֲזוֹת, קִנַּח אֶת יָדָיו בְּגוֹפָה שֶׁלְפָּרָה; וְיֵרֵד מִן
הַמַּעֲרֶכָה, וְהִצִּית אֶת הָאֵשׁ בְּעֲצִים קִטְנִים, וְהַכְנִיסָן תַּחַת עֲצֵי
הַמַּעֲרֶכָה, וְתַתְּחִיל הָאֵשׁ בָּהּ. וְהַכּוֹהֵן עוֹמֵד בְּרָחוֹק, וּמִשְׁמֵר לָהּ
עַד שִׁיצַת הָאוֹר בְּרַבָּה, וְתִקְרַע בְּטִנָּה.

ו. וְאַחֵר כֶּךָ נוֹטֵל עֵץ אֲרָז, וְאֲזוּב אֵין פָּחוֹת מִטַּפַּח, וְצֹמֵר צְבוּעַ

בתולעת משקל חמש סלעים. ואומר לעומדין שם, עץ ארז זה, עץ ארז זה, עץ ארז זה, ארז זה, ארז זה, ארז זה, שני תולעת זה, שני תולעת זה, ואחד; והן אומרים לו הין, הין, הין שלושה פעמים על כל אחד ואחד.

ז. וכל כך למה: לפי שמיני ארזים שבעה הן, ומיני ארז ארבעה. והצבוע אדם יש שצובעין אותו בפואה, ויש שצובעין אותו בלפא, ויש שצובעין אותו בתולעת; והתולעת היא הגרגרים האדמים ביותר הדומים לגרעני החרובים, והן כמו האוג, ותולעת כמו יתוש יש בכל גרגר מהן. לפיכך מודיע לכל ומגלה להן, שאלו הן המינים האמורין בתורה. והארז האמור בתורה הוא הארז שאוכלין אותו בעלי בתים, ומתבלין בו הקדרות.

ח. הארז והארז והתולעת, שלשתן מעבכין זה את זה. וכורך הארז עם הארז בלשון שלשני, ומשליך אל תוך בטנה שנאמר "אל-תוך שרפת הפרה" (במדבר יט, ו). ואינו משליך קדם שיצת האור ברפה, ולא אחר שתעשה אפר; ואם השליך, פסולה: שנאמר "אל-תוך שרפת הפרה" לא קדם שיצת האור ברפה, ולא אחר שתעשה אפר.

ט. בין שהשליך שלשתן כאחת, בין שהשליך זה אחר זה, בין שהשליך לתוך גופה, או לתוך שרפתה, בין שנקרעה מאליה ואחר כך השליך, בין שקרעה בידו או בכלי כשרה.

י. נגמרה שרפתה חובטין אותה במקלות, היא וכל עצי המערכה שנשרפה בהן, וכוכרין את הכל בכברות. וכל שחור שאפשר שיכתש ויהיה אפר, בין מבשרה בין מן העצים כותשין אותו עד שיעשה אפר; ושאין בו אפר, מניחין אותו. וכל עצם מעצמיה שנשאר בלא שרפה בין כך ובין כך, היה נכתש.

יא. אין מכניסין מאפרה כלום להניחו בעזרה, שנאמר בו "והניח מחוץ למחנה" (במדבר יט, ט). ושלושה חלקים היו חולקין את כל אפרה אחד נתן בחיל, ואחד בהר המשחה, ואחד מתחלק לכל המשמרות. זה שמתחלק לכל המשמרות, היו הכוהנים מקדשין ממנו; וזה שנתן בהר המשחה, היו ישראל מזין ממנו; וזה שנתן בחיל, היה מוכן ומצנע שנאמר "והיתה לעדת בני-ישראל למשמרת" (שם), מלמד שמצניעין ממנו.

יב. וכן היו מצניעין מאפר כל פרה ופרה ששורפין, בחיל. ותשע פרות אדמות נעשו משנצטוו במצוה זו, עד שחרב הבית בשניה ראשונה עשה משה רבנו, ושניה עשה עזרא, ושבע מעזרא עד חרבן הבית; והעשירית עושה המלך המשיח, מהרה יגלה.

הלכות פרה אדמה פרק ד

א. אין שוחטין שתי פרות אדמות כאחת, שנאמר "ושחט אתה" (במדבר יט, ג). לא רצת פרה לצאת אין מוציאין עמה

שְׁחוּרָה, שֶׁלֹּא יֵאמְרוּ שְׁחוּרָה שְׁחָטוּ; וְלֹא אֲדָמָה, שֶׁלֹּא יֵאמְרוּ שְׁתִּים שְׁחָטוּ.

ב. פָּרָה שֶׁנִּשְׁחָטָה שֶׁלֹּא לְשִׁמָּה, או שֶׁקָּבַל או שֶׁהָזָה שֶׁלֹּא לְשִׁמָּה, או לְשִׁמָּה וְשֶׁלֹּא לְשִׁמָּה, או שֶׁלֹּא לְשִׁמָּה וְלְשִׁמָּה, או שֶׁנֶּעֱשֶׂת שֶׁלֹּא בְכוּהֶן, או בְּמַחֲסֵר בְּגָדִים, או שֶׁעֲשִׂיהָ בְּבִגְדֵי זָהָב, או בְּבִגְדֵי חֵל פְּסוּלָה; שְׁחָטָה עַל מִנַּת לֶאֱכֹל מִבְּשָׂרָהּ, או לְשִׁתּוֹת מִדָּמָה כְּשָׂרָה, לְפִי שֶׁלֹּא נֶאֱמַר בָּהּ רֵיחַ נִיחוּחַ.

ג. קָבַל דָּמָה בְּכָלִי, פְּסוּלָה: שֶׁנֶּאֱמַר "וְלָקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן, מִדָּמָה בְּאַצְבָּעוֹ" (במדבר יט, ד) מִצֹּתָהּ מִצֹּת יָד, לֹא מִצֹּת כָּלִי. הָזָה בְּכָלִי, אִפְלוּ אַחַת מֵהֶן הִזְיָתוֹ פְּסוּלָה; הָזָה אַחַת מֵהֶן בְּשִׁמָּל, הִזְיָתוֹ פְּסוּלָה. הַזֵּי שֶׁבָּעָה כוֹהֲנִים כְּאַחַת, הִזְיָתָן פְּסוּלָה; זֶה אַחֵר זֶה, כְּשָׂרָה.

ד. הָזָה, וְלֹא כֹון כְּנֶגֶד הַהֵיכָל פְּסוּלָה: שֶׁנֶּאֱמַר "אֶל-נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל-מוֹעֵד" (במדבר יט, ד) עַד שֶׁיִּכּוֹן כְּנֶגֶד הַהֵיכָל, וַיְהִיָּה רוֹאֶהוּ. וְכֵן אִם שְׁחָטָה או שָׂרְפָה, שֶׁלֹּא כְּנֶגֶד הַהֵיכָל פְּסוּלָה, שֶׁנֶּאֱמַר "וַיִּשְׁחַט אֹתָהּ לִפְנֵיו" (במדבר יט, ג).

ה. בַּמָּה דְּבָרִים אֲמוּרִים, שֶׁהָזָה או שְׁחָט או שָׂרַף כְּנֶגֶד הַדְּרוֹם, או כְּנֶגֶד צָפוֹן, או שֶׁהִיָּה אַחֲרָיו לְמַקְדָּשׁ; אֲבָל אִם עָמַד בֵּין מִזְרָח וּמַעֲרָב, וּפְנֵיו כְּנֶגֶד פֶּתַח הַהֵיכָל אֵף עַל פִּי שֶׁלֹּא כֹון כְּנֶגֶד פֶּתַח הַהֵיכָל בְּדִקְדּוּק, כְּשָׂרָה.

ו. חֲסֵר אַחַת מִן הַמִּתְּנּוֹת, פְּסוּלָה. טָבַל שְׁתִּים, וְהָזָה אַחַת הִזְיָתוֹ פְּסוּלָה; טָבַל אַחַת, וְהָזָה שְׁתִּים אֵף עַל פִּי שֶׁלֹּא חָשַׁב הִזְיָה שְׁנִיָּה, אֲלֹא טָבַל וְהָזָה אַחֲרַת הִזְיָתוֹ פְּסוּלָה.

ז. פִּיצוּד: טָבַל אֶצְבָּעוֹ טְבִילָה שְׁשִׁית, וְהָזָה שְׁשִׁית וּשְׁבִיעִית אֵף עַל פִּי שֶׁחֲזָר וְטָבַל אֶצְבָּעוֹ וְהָזָה שְׁבִיעִית, הִזְיָתוֹ פְּסוּלָה. הָזָה מִטְבִּילָה שְׁבִיעִית, שְׁבִיעִית וּשְׁמִינִית אִפְלוּ חֲזָר וְטָבַל טְבִילָה שְׁמִינִית וְהָזָה שְׁמִינִית, כְּשָׂרָה: שֶׁכָּל שְׁמוֹסִיף עַל הַשֶּׁבַע, אֵינוֹ כָּלוּם וְהוּא, שִׁיְהִיָּה זֶה שֶׁהוֹסִיף כוּהֵן אַחֵר; אֲבָל הַכוּהֵן הַשּׁוֹרֵף אוֹתָהּ אִם הוֹסִיף, פְּסָלָה, מִפְּנֵי שֶׁנִּתְעַסֵּק בְּדָבָר שֶׁאֵינוֹ צָרִיךְ, בְּשַׁעַת שְׂרָפָה.

ח. הוֹצִיא אֶת הָדָם חוּץ מִמַּעֲרֻכְתָּהּ, וְהָזָה פְּסוּלָה. הָזָה מִדָּמָה בְּלִילָה, אִפְלוּ הָזָה שֵׁשׁ הִזְיּוֹת בַּיּוֹם וְאַחַת בְּלִילָה פְּסוּלָה. שְׁחָטָה חוּץ מִמָּקוֹם שְׂרָפָתָהּ, אִפְלוּ שְׁחָטָה לִפְנֵים מִן הַחוּמָה פְּסוּלָה. שְׂרָפָה חוּץ מִמַּעֲרֻכְתָּהּ שֶׁנִּשְׁחָטָה עָלֶיהָ, או שֶׁחִלְקָהּ לְשָׁנִים וּשְׂרָפָה בְּשִׁתֵּי מַעֲרֻכוֹת, או שֶׁשָּׂרַף שְׁתִּים בְּמַעֲרֻכָּה אַחַת פְּסוּלָה; וְאִם אַחֵר שֶׁנֶּעֱשֶׂת אֹפֶר, מִבִּיא אַחֲרַת וְשׁוֹרֵף עַל גִּבָּהּ, וְאֵינוֹ חוֹשֵׁשׁ.

ט. הַפְּשִׁיטָה, וְנִתְחָה, וְאַחֵר כֶּךָ שָׂרַף כָּלָה כְּשָׂרָה; וְאִם חֲסֵר מִמֶּנָּה כָּלוּם, אִפְלוּ מִפְּרָשָׁה פְּסוּלָה. פָּקַע מַעוּרָה או מִבְּשָׂרָה, אִפְלוּ מִשְׁעָרָה, כְּזִית יַחֲזִיר; וְאִם לֹא הַחֲזִיר, פְּסוּלָה. פָּקַע חוּץ לְמַעֲרֻכְתָּהּ מִרְפָּה עָלָיו, וְשׁוֹרְפוֹ בְּמִקְוָמוֹ; פָּקַע מִקְרָנֶיהָ, או מִטְלָפֶיהָ, או מִפְּרָשָׁה אֵינוֹ צָרִיךְ לְהַחֲזִיר.

י. הַפָּרָה אֵינָה נִפְסָלָת, בְּלִינָה; לְפִיכֶךָ אִם נִשְׁחָטָה הַיּוֹם, וְהָזָה דָּמָה כְּהִלְכָתוֹ, וְנִשְׂרָפָה לְמַחֵר כְּשָׂרָה. שְׂרָפָה אוֹנֵן או מְחַסֵּר כְּפָרָה, כְּשָׂרָה; שֶׁלֹּא רְחוּץ יָדַיִם וְרִגְלָיִם פְּסוּלָה, מִפְּנֵי שֶׁמַּעֲשִׂיהָ כְּעֵין עֲבוּדָה. וְהִיכָן מִקְדָּשׁ יָדָיו וְרִגְלָיו, בְּכָלִי שָׂרַת בְּפָנִים; וְאִם

קָדַשׁ בַּחוּץ, וּמִכְלִי חָל, אֶפְלוּ בַּמִּקְדָּה שְׁלַחְרָס כָּשָׁר, הוֹאִיל וְכָל מַעֲשֵׂיהָ בַּחוּץ.

יא. וְכֵן כְּשֶׁמִּטְבִּילִין אֶת הַכוֹהֵן הַשּׁוֹרֵף, אַחֵר שְׁמִטְמְאִין אוֹתוֹ כְּמוֹ שְׁבִאֲרָנוּ, אֵינוֹ צָרִיךְ לַחְזֹר וּלְקַדֵּשׁ, הוֹאִיל וְכָל מַעֲשֵׂיהָ בַּטְבוּלֵי יוֹם.

יב. שְׂרָפָה שְׁלֹא בְעֵצִים, אוֹ בְכָל עֵצִים, אֶפְלוּ בְקֶשׁ, וְאֶפְלוּ בַּגִּבְבָּה כְּשֶׁרָה; וּמִצּוֹתָהּ, שְׁלֹא יִמַּעַט לָהּ עֵצִים מִן הָרְאוּי לָהּ. אֲבָל מִרְבֵּה הוּא לָהּ חִבְלֵי אֲזוּב וְאֲזוּבִיּוֹן בְּזִמָּן שְׂרָפְתָּהּ, כְּדִי לְרַבּוֹת אֶת הָעֶפֶר; וַיֵּשׁ לוֹ לְרַבּוֹת עֵצִים בְּשְׂרָפְתָּהּ, עַד שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶפֶר. אֲבָל מִשִּׁתְּעֲשֶׂה אֶפֶר אִם הוֹסִיף בָּהּ אֶפְלוּ עַץ אֶחָד, הָרִי זֶה כְּמַעֲרַב אֶפֶר מִקְלָה בְּאֶפֶר הַפָּרָה.

יג. כָּל מַעֲשֵׂה הַפָּרָה, מִתְחִלָּה וְעַד סוֹף אֵינוֹ אֵלָּא בַּיּוֹם, וּבִזְכָּרֵי כְּהֻנָּה; וְהַמְּלָאכָה פּוֹסְלֵת בָּהּ, עַד שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶפֶר. אֲבָל מִשִּׁתְּעֲשֶׂה אֶפֶר אִם כָּנַס אֶפְרָה בַּלֵּילָהּ, אוֹ שִׁכְנַסְתּוּ אִשָּׁה, אוֹ שִׁעֲשֶׂה מְלָאכָה אַחֲרַת בְּשַׁעַת כְּנִיסַתוֹ הָרִי זֶה כְּשֶׁרָה.

יד. וּמִנִּין שְׁאִסְפַת הָאֶפֶר בְּכָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל, חוּץ מִחֹרֶשׁ שׁוֹטָה וְקָטָן שֶׁנֶּאֱמַר "וְאִסַּף אִישׁ טָהוֹר" (במדבר יט, ט), מִכָּלֵל שְׂאִינָה צָרִיכָה כּוֹהֵן, וּכְאִלוּ נֶאֱמַר אָדָם טָהוֹר, בֵּין אִישׁ בֵּין אִשָּׁה.

טו. וּמִנִּין שֶׁהַמְּלָאכָה פּוֹסְלֵת בָּהּ: שֶׁנֶּאֱמַר "וַיִּשְׁחַט אֶתָּה לִפְנֵי" (במדבר יט, ג) מִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמַדּוֹ שְׁלֹא בָּא הַכְּתוּב אֵלָּא לְלַמֵּד שְׂאֵם נִתְעַסֵּק בְּדִבְרֵי אַחֵר בְּשַׁעַת שְׁחִיטָתָהּ, פְּסָלָהּ. וְנֶאֱמַר "וַיִּשְׂרֹף אֶת־הַפָּרָה, לְעֵינָיו" (במדבר יט, ה), שִׁיחִיו עֵינָיו בָּהּ לְלַמֵּד שֶׁהַמְּלָאכָה פּוֹסְלֵת בָּהּ, מִשַּׁעַת שְׁחִיטָתָהּ עַד שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶפֶר; וְכָל הָעוֹסֵק בְּשְׂרָפְתָּהּ, וַעֲשֶׂה מְלָאכָה אַחֲרַת פְּסָלָהּ, עַד שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶפֶר.

טז. שִׁחַט אֶת הַפָּרָה, וְנִשְׁחָטָה בְּהֵמָה אַחֲרַת עֲמָה, אוֹ נִתְחַתְּכָה דִּלְעַת עֲמָה כְּשֶׁרָה: שֶׁהָרִי לֹא נִתְכַּוֵּן לְמְלָאכָה אֶף עַל פִּי שֶׁהַבְּהֵמָה שֶׁנִּשְׁחָטָה עֲמָה כְּשֶׁרָה לֹאכִילָהּ, שְׂאִין שְׁחִיטַת הַחֲלִין צָרִיכָה כּוֹנֵנָה; אֲבָל אִם נִתְכַּוֵּן לַחֲתוֹךְ הַדִּלְעַת, וְנִתְחַתְּכָה בְּשַׁעַת שְׁחִיטָה פְּסוּלָה, שֶׁהָרִי עָשָׂה עֲמָה מְלָאכָה.